

[Hans Knudsen.]

ikke fået løst problemet om erhvervsbeskatningen. Vi har heller ikke fået løst problemet om den efter min mening altfor ulige og uensartede beskatning til kommunerne. Vi har heller ikke løst den meget nærliggende opgave at få skabt et mere retfærdigt ligningsgrundlag gennem en bedre kontrol først og fremmest med de indkomster, der endnu unddrager sig en direkte kontrol. Det er blot enkelte af de opgaver, der trænger sig på. Der ligger også en lang række opgaver uløst, en række af skatteproblemer, hvis løsning man med de foreliggende lovforslag efter min mening kun har nærmet sig med meget små skridt.

Jeg tror dog nu at kunne sige, at man i skattereformudvalget i hvert fald er nået så vidt, at man fra alle sider erkender, at de problemer, jeg her har nævnt, må tages op til en løsning. Jeg skal ikke lægge skjul på, at vi fra vor side foretrækker at løse problemet om beskatningen af indkomststigninger ud fra de retningslinier, som finansministerens store reformforslag indeholder. Finansministeren har foreslået, at staten kun skal beskatte indkomsterne af den del, der ligger over 5 000 kr. i skattepligtig indkomst for mand og hustru, og at man beskatter indtægterne udover de 5 000 kr. med en fast procent på 17. Vi fastholder denne beskatningsprocent for indtægter op til omkring godt en snes tusinde kroner. En sådan fast beskatningsprocent ville være at foretrække også for den skala, der er foreslået her. Efter finansministerens reformforslag vil indkomststigninger — i hvert fald for alle de indkomster, der ligger under ca. 20 000 kr. — kun blive beskattet med de samme 17 pct. til staten, som den øvrige indkomst beskattes med. Nu må vi efter den her foreslåede skala alligevel beskatte indkomststigninger med ca. 35 pct., hvis stigningen ligger på indkomster mellem 12 000 og 15 000 kr., og med 55 pct., hvis stigningen ligger på indtægter mellem 15 000 og 18 000 kr. Problemet med den stærke progression for mellemindtægternes vedkommende er altså stadig uløst. Vi må indrømme, at der, selv med de forbedringer, de foreliggende lovforslag er udtryk for, stadig vil være tale om en hård progression og som følge deraf en hård beskatning af indkomststigninger.

Jeg er naturligvis klar over, at en ændring af dette forhold efter de retningslinier, finansministeren har foreslået i sit skatte-reformforslag, nøje hænger sammen med den skattefradragsregel, som ikke lader sig ændre for tiden. Sålænge vi har ubegrænset skattefradragsret, så længe må vi også regne med at have høje beskatningsprocenter og også høje marginalbeskatningsprocenter. Efter finansministerens oprindelige reformforslag skulle ingen indkomster beskattes med mere end 17 pct. af den del af indkomsten, der lå under 16 000 kr.; yderligere skulle den del af indkomsten, der lå over 20 000 kr., beskattes efter en progressiv skala med højst 35 pct. Dette ville betyde, at ingen indkomst eller indkomststigning skulle svare mere end 52 pct. i statsskat. Nu må vi regne med en beskatningsprocent af de allerstørste indtægter på op til 105—110, men trods disse høje skatteprocenter kan man ikke — i hvert fald ikke i det lange løb — komme til at beskatte blot halvdelen af de virkelige indkomstbeløb.

Vi vil naturligvis bøje os for den modstand, der er mod at røre ved skattefradragsreglen, men jeg håber dog ikke, at vi i det fortsatte udvalgsarbejde af den grund skal standse ved de forholdsvise beskudne reformer, der her er foreslået. Jeg går ud fra, at den interesse, der fra alle partiers side er vist for at finde frem til en mildere beskatning af indkomststigninger, vil være stor nok til, at vi kan finde frem til en holdbar løsning af dette meget vigtige problem i dansk skattelovgivning.

Det har jo ikke manglet på forslag eller ideer, hvis gennemførelse skulle medføre mildere beskatning af indkomststigninger. Venstre udkastede i sin tid den tanke, at man ved at beskatte gennemsnittet af de sidste tre års indkomst kunne undgå den høje marginalbeskatning, en tanke, der af flere grunde vist ret hurtigt blev forladt — ingen ønsker jo at få den effektive beskatning fjernet længere fra indkomståret end højest nødvendigt. Det senere konservative-venstre lovforslag om ret til forudbetaling af skat har været grundigt diskuteret både her i salen og i skattereformudvalget, men heller ikke dette forslag løser problemet tilfredsstillende. Nærmest en løsning, bortset fra den af finansministeren i skattereformforslaget anviste vej, kommer vel nok for-